

3. Fiber Concrete on Composite Knitting and Industrials and KMA for Bent Designs / S.V. Klyuyev, R.V. Lesovik, A.V. Klyuyev, A.V. Netrobenko, N.V. Kalashnikov // World Applied Sciences Journal, 2014. V. 30. № 8. P. 964 – 969.

4. Al Khalaf, M.N. Effects of Fibre Surface Composition on Mechanical Properties of Steel Fibre Surface Reinforced Mortars / M. N. Al Khalaf, C. L. Page, A. G. B. Ritchie // Cement and Concrete Research. 1980. - Vol. 10. - P. 71 - 77.

5. Боровских, И. В. Высокопрочный тонкозернистый базальтофибробетон: автореф. дис. канд. техн. наук : 05.23.05 / Боровских Игорь Викторович; Казань 2009. – 24 с.

6. Artemenko, S.E., 2003. Polymer Composite Materials Made from Carbon, Basalt, and Glass Fibers. Structure and Properties, Fiber Chemistry 35(3), pp. 226-229.

УДК 72.01

СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНА ПРОГРАМА ПЕРЕДПРОЄКТНОГО АНАЛІЗУ У НАВЧАЛЬНОМУ АРХІТЕКТУРНОМУ ПРОЄКТУВАННІ

Попов І.Є. доцент

Державний біотехнологічний університет

Найважливішою умовою виконання проєктного навчального завдання є розробка структурно-функціональної програми для передпроєктного аналізу, що є підґрунтям до успішного проєктування. Головною метою розробки цієї програми стає напрацювання уявлень та вмінь щодо формування передпроєктного рішення, що орієнтоване на просторіві цінності архітектурно-містобудівного оточення.

Починаючи з I курсу, процес навчального проєктування враховує набір проєктних вправ, які орієнтовані на цінності середовищного архітектурно-містобудівного підходу. Враховуючи ту обставину, що в проєктній практиці передпроєктний аналіз займає значне місце, необхідно розробляти та впроваджувати в навчання нові підходи та методики такого аналізу.

Структурно-функціональна програма (СФ-аналіз) є одним із рівнів комплексного передпроєктного дослідження, що включає такі позиції як: історико-культурний аналіз; формально-композиційний аналіз; стилістичний та асоціативно-подібний аналіз. Таким чином, передпроєктне дослідження не обмежується формальним перерахуванням об'єктів, які розташовані на території, яка відведена під проєктування, окресленням наявних функціональних зон та зв'язків між ними. Структурно-функціональна програма – це багаторівневе дослідження, яке оптимізує проєктні пошуки у проєктуванні.

Початок проєктування має будуватися на основі комплексного передпроєктного рішення, де структурно-функціональному аналізу відведена роль головного «гравця», що поєднує формально-композиційний; стилістичний та асоціативно-подібний аналіз. Наприклад, потрібно прокласти швидкісну магістраль у безпосередній близькості до історичного центру міста. З точки зору формального аналізу, досить визначитися з транспортними та пішохідними

потоками, прорахувати найкоротші шляхи, тощо. Отриманий в результаті варіант вимагає знесення кількох малоповерхових будівель, які давно потребують капітального ремонту. Приймається рішення – малоцінний фонд знести. Але виявляється, що запропонована під знос забудова є унікальною, що має важливе історико-культурне та архітектурно-містобудівне значення. А ще саме прокладений шлях заважає міграції тварин, які мешкають поруч із забудовою. Але з'ясовується все це пізніше, коли проект вже розроблено і рішення про знос цінної забудови практично прийнято. Очевидно, що якби було проведено повноцінне передпроектне обстеження, на його основі прийнято комплексне передпроектне рішення, на базі якого побудовано структурно-функціональну програму, то таке навряд чи могло статися.

Таким чином, приступаючи до вирішення того чи іншого проектного завдання, архітектор повинен виходити з того, що не можна порушити те цінне, що відрізняє дане середовище та є його родзинкою. І ця установка має бути відправною і для передпроектного дослідження, і для процесу самого проектування.

Список використаних джерел

1. Асс Е.В. Середова типологія і міський дизайн. – 1984. / Дизайн міського середовища. Типологічні аспекти: Праці ВНПТЕ. Серія Технічна естетика; Вип. 44.
2. Глазичев В.Л. Соціально-екологічна інтерпретація міського середовища. – 1984.
3. Каганов Г.З. Формування міського середовища (питання теорії). – 1987. / Теорія і історія архітектури: Оглядова інформація / ВНПТЕ; Вип. 3.

УДК 75

КОЛОРИСТИЧНІ КОМПОЗИЦІЇ В АРХІТЕКТУРІ

Гопцій О.Б. канд. екон. наук, доцент, Анопрієнко О.О. здобувач ВО

Державний біотехнологічний університет

У роботі наведено основні правила та композиційні прийоми в живописі, які є актуальними і для колористичних композицій в оздобленні української народної архітектури.

Композиція в живописі – це взаємне розташування елементів твору, яке має викликати у глядача відчуття єдності, цілісності й гармонії. Це структурна основа ілюстрації, малюнка, картини, зв'язок елементів на полотні одне з одним. Композиція базується на принципах сприйняття і тісно пов'язана зі змістом картини, характером розкриття художнього образу, авторською ідеєю і призначенням твору [1].

Закони, принципи і правила композиції сформовані на основі закономірностей сприйняття людиною дійсності й світового художнього досвіду.